

Bibelsteder til rosenkransens mysterier

Gledens mysterier

(bes gjerne på mandager og lørdager)

- 1.Engelen Gabriels budskap til Maria (Luk 1,26-38)
- 2.Marias besøk hos Elisabet (Luk 1,39-56)
- 3.Jesu Kristi fødsel (Luk 2,1-21)
- 4.Jesus blir båret frem i tempelet (Luk 2,22-38)
- 5.Jesus blir gjenfunnet i tempelet (Luk 2,41-52)

Lysets mysterier

(bes gjerne på torsdager)

- 1.Jesus døpes i Jordan (Matt 3, 13-17)
- 2.Jesus fremstår under bryllupet i Kana (Joh 2, 1-11)
- 3.Jesus forkynner Guds rike og kaller til omvendelse (Mark 1, 14-15)
- 4.Jesus forklares på berget (Luk 9, 28-36)
- 5.Jesus innstifter nattverden (Matt 26, 26-29)

Smertens mysterier

(bes gjerne på tirsdager og fredager)

1. Jesu dødsangst i Getsemane (Matt 26,36-46)
2. Jesus blir hudstrøket (Joh 19,1)
3. Jesus blir tornekronet (Joh 19,2-3)
4. Jesus bærer sitt kors (Luk 23,26-32)
5. Jesus blir korsfestet og dør (Joh 19,18-37)

Herlighetens mysterier

(bes gjerne på onsdager og søndager)

1. Jesu oppstandelse fra de døde (Joh 20,1-10)
2. Jesu himmelferd (Apg 1,6-11)
3. Den hellige ånds komme (Apg 2,1-12)
4. Marias opptagelse i himmelen (Åp12,1)
5. Marias kroning i himmelen (Åp 2,10b)

Engelen Gabriels budskap til Maria

(Luk 1,26-38)

Men da Elisabet var i sjetten måned, ble engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som het Nasaret, til en jomfru som var lovet bort til Josef, en mann av Davids ætt. Jomfruens navn var Maria. Engelen kom inn til henne og sa: «Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg!» Hun ble forskrekket over engelens ord og undret seg over hva denne hilsenen skulle bety. Men engelen sa til henne:

«Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud.

Hør! Du skal bli med barn og føde en sønn,
og du skal gi ham navnet Jesus.

Han skal være stor og kalles Den høyestes Sønn,
og Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone.

Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid;
det skal ikke være ende på hans kongedømme.»

Maria sa til engelen: «Hvordan skal dette kunne skje når jeg ikke har vært sammen med noen mann?» Engelen svarte:

«Den hellige ånd skal komme over deg,
og Den høyestes kraft skal overskygge deg.
Derfor skal barnet som blir født,
være hellig og kalles Guds Sønn.

Og hør: Din slektning Elisabet venter en sønn, hun også, på sine gamle dager. Hun som de sa ikke kunne få barn, er allerede i sjetten måned. For ingen ting er umulig for Gud.» Da sa Maria: «Se, jeg er Herrens tjenestekvinne. La det skje med meg som du har sagt.» Så forlot engelen henne.

Marias besøk hos Elisabet

(Luk 1,39-56)

Noen dager senere dro Maria av sted og skyndte seg opp i fjellbygdene, til den byen i Juda hvor Sakarja bodde. Der gikk hun inn til Elisabet og hilste på henne. Da Elisabet hørte Marias hilsen, sparket barnet i magen hennes. Hun ble fylt av Den hellige ånd og ropte høyt: «Velsignet er du blant kvinner, og velsignet er frukten i ditt morsliv. Men hvordan kan det skje at min Herres mor kommer til meg? For da lyden av din hilsen nådde øret mitt, sparket barnet i magen min av fryd. Og salig er hun som trodde, for det som Herren har sagt henne, skal gå i oppfyllelse.» Da sa Maria:

«Min sjel opphøyer Herren,
og min ånd fryder seg i Gud, min frelser.
For han har sett til sin tjenestekvinne i hennes fattigdom.
Og se, fra nå av skal alle slekter prise meg salig,
for store ting har han gjort mot meg,
han, den mektige; hellig er hans navn.
Fra slekt til slekt varer hans miskunn
over dem som frykter ham.
Han gjorde storverk med sin sterke arm;
han spredte dem som bar hovmodstanker i hjertet.
Han støtte herskere ned fra tronen
og løftet opp de lave.
Han mettet de sultne med gode gaver,
men sendte de rike tomhendte fra seg.
Han tok seg av Israel, sin tjener,
og husket på sin miskunn
slik han lovet våre fedre,
Abraham og hans ætt, til evig tid.»

Maria ble hos Elisabet i omkring tre måneder. Så vendte hun hjem.

Jesu Kristi fødsel

(Luk 2, 1-21)

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskriveres i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterere der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

Da åtte dager var gått og han skulle omskjæres, fikk han navnet Jesus, det som engelen hadde gitt ham før han ble unnfanget i mors liv

Jesus blir båret frem i tempelet

(Luk 2,22-38)

Da renselsestiden som Moseloven påla dem, var forbi, tok de ham med opp til Jerusalem for å bære ham fram for Herren. For det står skrevet i Herrens lov: *Alt av hankjønn som åpner morslivet, skal være helliget Herren.* De skulle også bringe det offeret som Herrens lov påbyr: *et par turtelduer eller to dueunger.*

I Jerusalem bodde det en mann som het Simeon. Han var rettskaffen og gudfryktig og ventet på Israels trøst. Den hellige ånd var over ham, og Ånden hadde latt ham få vite at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede. Nå kom han til tempelet, ledet av Ånden. Og da Jesu foreldre kom med barnet for å gjøre med ham som skikken var etter loven, tok Simeon barnet opp i armene sine. Han lovpriste Gud og sa:

«Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred,
slik som du har lovet.
For mine øyne har sett din frelse,
som du har gjort i stand like for ansiktet på alle folk,
et lys til åpenbaring for hedningene
og ditt folk Israel til ære.»

Hans far og mor undret seg over det som ble sagt om ham. Og Simeon velsignet dem og sa til hans mor Maria: «Se, han er satt til fall og oppreisning for mange i Israel, og til et tegn som blir motsagt – ja, også gjennom din egen sjel skal det gå et sverd. Slik skal de tankene mange bærer i hjertet, komme for dagen.»

Det var en kvinne der som var profet, Anna, Fanuels datter, av Asjers stamme. Hun var langt oppe i årene. Som ung hadde hun vært gift i sju år og hadde siden levd som enke til hun nå var åttifire år. Hun forlot aldri tempelet, men tjente Gud i faste og bønn natt og dag. I samme stund kom også hun fram og lovpriste Gud, og hun fortalte om barnet til alle som ventet på frihet for Jerusalem.

Jesus blir gjenfunnet i tempelet

(Luk 2,41-52)

Hvert år pleide Jesu foreldre å dra til Jerusalem for å feire påske. Da han var blitt tolv år, dro de som vanlig opp til høytiden. Men da høytidsdagene var over og de skulle hjem, ble gutten Jesus igjen i Jerusalem uten at foreldrene visste om det. De trodde han var med i reisefølget, og gikk en dagsreise før de begynte å lete etter ham blant slektninger og venner. Da de ikke fant ham, vendte de tilbake til Jerusalem for å lete etter ham der. Først etter tre dager fant de ham i tempelet. Der satt han blant lærerne, lyttet til dem og stilte spørsmål. Alle som hørte ham, undret seg over hvor forstandig han var og hvor godt han svarte. Da foreldrene så ham, ble de slått av undring, og hans mor sa: «Barnet mitt, hvorfor har du gjort dette mot oss? Din far og jeg har lett etter deg og vært så redde.» Men han svarte: «Hvorfor lette dere etter meg? Visste dere ikke at jeg må være i min Fars hus?» Men de forsto ikke hva han mente med det han sa til dem.

Så ble han med hjem til Nasaret og var lydige mot dem. Men hans mor tok vare på alt dette i sitt hjerte. Og Jesus gikk fram i alder og visdom. Han var til glede for Gud og mennesker.

Jesus døpes i Jordan

(Matt 3, 13-17)

Da kom Jesus fra Galilea til Johannes ved Jordan for å bli døpt av ham. Men Johannes ville hindre ham og sa: «Jeg trenger å bli døpt av deg, og så kommer du til meg?» Jesus svarte: «La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet.» Da lot Johannes det skje. Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due. Og det lød en røst fra himmelen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»

Jesus fremstår under bryllupet i Kana

(Joh 2, 1-11)

Den tredje dagen var det et bryllup i Kana i Galilea. Jesu mor var der. Også Jesus og disiplene hans var innbudt. Da vinen tok slutt, sa Jesu mor til ham: «De har ikke mer vin.» «Kvinne, hva vil du meg?» sa Jesus. «Min time er ennå ikke kommet.» Men moren hans sa til tjenerne: «Det han sier til dere, skal dere gjøre.»

Det sto seks vannkar av stein der, slike som brukes i jødenes rensesskikker. Hvert av dem rommet to eller tre anker. «Fyll karene med vann», sa Jesus til tjenerne. De fylte dem til randen. «Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren», sa han. Det gjorde de. Kjøkemesteren smakte på vannet. Det var blitt til vin. Han visste ikke hvor den var kommet fra, men tjenerne som hadde øst opp vannet, visste det. Da ropte han på brudgommen og sa: «Alle andre setter først fram den gode vinen, og når gjestene blir beruset, kommer de med den dårlige. Men du har spart den gode vinen til nå.»

Dette var det første tegnet Jesus gjorde, det var i Kana i Galilea. Han åpenbarte sin herlighet, og disiplene hans trodde på ham.

Jesus forkynner Guds rike og kaller til omvendelse

(Mark 1, 14-15)

Etter at Johannes var blitt fengslet, kom Jesus til Galilea og forkynte Guds evangelium og sa: «Tiden er inne, Guds rike er kommet nær. Vend om og tro på evangeliet!»

Jesus forklares på berget

(Luk 9, 28-36)

Omkring åtte dager etter at han hadde sagt dette, tok han med seg Peter, Johannes og Jakob og gikk opp i fjellet for å be. Og mens han ba, fikk ansiktet hans et annet utseende, og klærne ble blendende hvite. Med ett sto det to menn og snakket med ham; det var Moses og Elia. De viste seg i herlighet og talte om den utgangen livet hans skulle få, om det han skulle fullføre i Jerusalem. Peter og de andre hadde falt i dyp søvn. Nå våknet de og fikk se hans herlighet og de to mennene som sto sammen med ham. Da mennene skulle til å forlate ham, sa Peter til Jesus: «Mester, det er godt at vi er her. La oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia» – han visste ikke selv hva han sa. Mens han talte, kom det en sky og skygget over dem, og da de kom inn i skyen, ble de grepet av frykt. Det lød en røst fra skyen: «Dette er min Sønn, den utvalgte. Hør ham!» Og da røsten lød, var det ingen annen å se, bare Jesus. Disiplene tidde med dette. På den tiden fortalte de ikke til noen hva de hadde sett.

Jesus innstifter nattverden

(Matt 26, 26-29)

Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, takket og brøt det, ga disiplene og sa: «Ta imot og spis! Dette er min kropp.» Og han tok et beger, takket, ga dem og sa: «Drikk alle av det! For dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange så syndene blir tilgitt. Jeg sier dere: Fra nå av skal jeg ikke drikke av denne frukten av vintreet før den dagen jeg drikker den ny sammen med dere i min Fars rike.»

Jesu dødsangst i Getsemane

(Matt 26,36-46)

Så kom Jesus sammen med disiplene til et sted som heter Getsemane, og han sa til dem: «Sett dere her mens jeg går dit bort og ber.» Han tok med seg Peter og de to Sebedeus-sønnene, og han ble grepet av sorg og gru. Da sa han til dem: «Min sjel er tynget til døden av sorg. Bli her og våk med meg!» Han gikk fram et lite stykke, kastet seg ned med ansiktet mot jorden og ba: «Min Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil.» Da han kom tilbake til disiplene og fant dem sovende, sa han til Peter: «Så klarte dere ikke å våke med meg en eneste time? Våk og be om at dere ikke må komme i fristelse! Ånden er villig, men kroppen er svak.» Igjen, for andre gang, gikk han bort og ba: «Min Far! Om ikke dette begeret kan gå forbi meg, og jeg må drikke det, så la viljen din skje.» Da han kom tilbake, fant han dem igjen sovende, for øynene deres var tunge av søvn. Nå forlot han dem og gikk på ny bort og ba den samme bønningen for tredje gang. Så kom han tilbake til disiplene og sa: «Dere sover og hviler fremdeles? Nå er stunden kommet da Menneskesønnen skal overgis i synderhender. Stå opp, la oss gå! Han som forråder meg, er nær.»

Jesus blir hudstrøket

(Joh 19,1)

Pilatus grep nå Jesus og lot ham bli pisket.

Jesus blir tornekronet

(Joh 19,2-3)

Soldatene flettet en krone av torner og satte den på hodet hans, og de la en purpurkappe om ham. Så trådte de fram for ham og sa: «Vær hilset, jødernes konge!» Og de slo ham i ansiktet.

Jesus bærer sitt kors

(Luk 23,26-32)

Så førte de ham bort. På veien grep de tak i en mann som kom inn fra landet, Simon fra Kyréne. De la korset på ham for at han skulle bære det etter Jesus.

En stor folkemengde fulgte med, blant dem mange kvinner som jamret og gråt over ham. Men Jesus snudde seg mot dem og sa: «Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men gråt over dere selv og barna deres. For det kommer dager da folk skal si: 'Lykkelige er de barnløse, de morsliv som ikke fødte, og de bryst som ikke ga die!' Da skal de si til fjellene: 'Fall over oss!' og til haugene: 'Skjul oss! For gjør de slik med det grønne treet, hvordan skal det da gå med det tørre?»

Også to andre forbrytere ble ført bort for å bli henrettet sammen med ham.

Jesus blir korsfestet og dør

(Joh 19,18-37)

Der korsfestet de ham, og sammen med ham to andre, en på hver side og Jesus mellom dem. Pilatus hadde laget en innskrift og festet til korset. Den lød:

«Jesus fra Nasaret, jødenes konge.»

Siden stedet der Jesus ble korsfestet, lå nær byen, og innskriften var på hebraisk, latin og gresk, leste mange av jødene denne innskriften. Jødenes overprester sa da til Pilatus: «Skriv ikke: 'Jødenes konge', men skriv: 'Dette er han som sa: Jeg er jødenes konge'.» Pilatus svarte: «Det jeg skrev, det skrev jeg.»

Da soldatene hadde korsfestet Jesus, tok de klærne hans og fordelte dem på fire, én del til hver soldat. De tok også kjortelen. Men den var uten sømmer, vevd i ett stykke ovenfra og helt ned. Da sa de til hverandre: «La oss ikke rive den i stykker, men kaste lodd om hvem som skal ha den.» Slik skulle dette ordet i Skriften bli oppfylt:

*De delte mine klær mellom seg
og kastet lodd om kappen.*

Dette gjorde soldatene.

Ved Jesu kors sto hans mor, morens søster, Maria som var gift med Klopas, og Maria Magdalena. Da Jesus så sin mor og ved siden av henne disippelen han elsket, sa han til sin mor: «Kvinne, dette er din sønn.» Deretter sa han til disippelen: «Dette er din mor.» Fra da av tok disippelen henne hjem til seg.

Jesus visste nå at alt var fullbrakt, og for at Skriften skulle bli oppfylt, sa han: «Jeg tørster.» Det sto et kar der med vineddik. De fylte en svamp med den, satte svampen på en isopstilk og holdt den opp til munnen hans. Da Jesus hadde fått vineddiken, sa han: «Det er fullbrakt!» Så bøyd han hodet og utåndet.

Det var helgaften, og kroppene måtte ikke bli hengende på korset over sabbaten, for denne sabbaten var en stor høytidsdag. Jødene ba derfor Pilatus om at beina måtte knuses på dem og kroppene bli tatt ned. Soldatene kom da og knuste beina først på den ene og så på den andre som var blitt korsfestet sammen med Jesus. Da de kom til Jesus, så de at han alt var død, og de knuste ikke hans bein. Men en av soldatene stakk ham i siden med et spyd, og straks kom det ut blod og vann. Han som så det, har vitnet om det for at også dere skal tro. Hans vitneutsagn er sant, og han vet at han taler sant. Dette skjedde for at dette ordet i Skriften skulle bli oppfylt:

Ikke et bein skal brytes på ham.

Og et annet skriftord sier:

De skal se på ham som de har gjennomboret.

Jesu oppstandelse fra de døde

(Joh 20,1-10)

Tidlig om morgenen den første dagen i uken, mens det ennå er mørkt, kommer Maria Magdalena til graven. Da ser hun at steinen foran graven er tatt bort. Hun løper av sted og kommer til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus hadde kjær, og hun sier: «De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.» Da dro Peter og den andre disippelen ut og kom til graven. De løp sammen, men den andre disippelen løp fortere enn Peter og kom først. Han bøyde seg fram og så linklærne ligge der, men gikk ikke inn i graven. Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn. Han så linklærne som lå der, og tørkleet som Jesus hadde hatt over hodet. Det lå ikke sammen med linklærne, men sammenrullet på et sted for seg selv. Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde. Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde. Disiplene gikk så hjem.

Jesu himmelferd

(Apg 1,3-11)

Etter å ha lidd døden sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til. En gang han spiste sammen med dem, påla han dem dette: «Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. For Johannes døyte med vann, men dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd.»

Mens de var sammen, spurte de ham: «Herre, er tiden nå kommet da du vil gjenreise riket for Israel?» Han svarte: «Det er ikke dere gitt å kjenne tider og stunder som Far har fastsatt av sin egen makt. Men dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ende.»

Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort foran øynene deres. Som de nå stirret mot himmelen mens han dro bort, sto med ett to menn i hvite klær foran dem og sa: «Galileere, hvorfor står dere og ser mot himmelen? Denne Jesus som ble tatt bort fra dere opp til himmelen, han skal komme igjen på samme måte som dere har sett ham fare opp til himmelen.»

Den hellige ånds komme

(Apg 2,1-12)

Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynne.

I Jerusalem bodde det fromme jøder fra alle folkeslag under himmelen. En stor folkemengde stimlet sammen da de hørte denne lyden, og det ble stor forvirring, for hver enkelt hørte sitt eget morsmål bli talt. Forskrekket og forundret spurte de: «Er de ikke galileere, alle disse som taler? Hvordan kan da hver enkelt av oss høre sitt eget morsmål? Vi er partere og medere og elamitter, folk som bor i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, i Pontos og Asia, Frygia og Pamfylia, i Egypt og i Libya-området mot Kyréne, og innflyttere fra Roma, jøder og proselytter, kretere og arabere – og vi hører dem tale om Guds storverk på våre egne tungemål!» De visste ikke hva de skulle tro, og forvirret spurte de hverandre: «Hva er dette for noe?»

Marias opptagelse i himmelen

(Åp 12,1)

Et stort tegn viste seg på himmelen: en kvinne som var kledd i solen, med månen under sine føtter og med en krans av tolv stjerner på hodet.

Marias kroning i himmelen

(Åp 2,10b)

Vær tro til døden, så skal jeg gi deg livets seierskrans.